

naturligvis al Respekt for hans Sagkundskab; men naar vi skulle foretage os noget her, maa vi vel ogsaa have Respekt for Regeringens sagkyndige og høre dem, og her er det udtrykkelig udtalt med Hensyn til Styrelsen af Betonpillerne, at de ere langt at foretrække for Træbygninger. Der kunde saaledes fra min Side ikke være nogen som helst Tvivl. Det Underændringsforslag, som den ærede Minister har stillet, antager jeg er saa selvfølgerigt, at alle maa gaa ind derpaa. Jeg skal dernæst sige om Anskaffelsen af Materiel, at dersom den ærede Minister gennem sine Forhandlinger med Jærnbanelokstabet skulde kunne komme til Resultat, at han kan overtage den Bestilling, som Jærnbanelokstabet har gjort, saa vil der vistnok ikke fra Tingets Side kunne rejses nogen Indvending imod, at han tager det paa forventet Tillægsbevilling. Det maa man ansæ for givet, at Ministeren har Ret til. Det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkrets (Tauber) gjorde opmærksom paa, at Broen fremdeles vilde komme til at tilhøre det lolland-salfsterste Jærnbanelokstabs som privat Selskab, naar de salfsterste Baner i sin Tid komme til at gaa over til Staten, og det er jo rigtigt, men derfor bliver det ikke rigtigt, at man unddrager sig den Forøgelse af Garantien, som den større Betryggelse for Benyttelsen maatte fordrø, thi det Publikum, som skal befærdø Broen, gaar sandelig ikke over til det lolland-salfsterste Selskab; det er og bliver Statens Borgere. Min Stilling er den, at jeg ikke tør være med til at bære Ansvar for de Farer, der for Publikum kunde følge af denne Reparation af den nuværende Bro. Jeg tillader mig at kalde det en Reparation, idet det jo kun er en Bygning paa det bestaaende Fundament, medens over Halvdelen af det vil blive staaende, idet det maa blive staaende omtrent til Vandgangslinien. Jeg tør som sagt ikke paatage mig dette Ansvar, og derfor foretrækker jeg at stemme for den højere Bevilling, som jo aabenbart af Ministeren selv anses for det sikreste og bedste — Ministeren erklærede jo tydelig nok, at kunde han saa denne Bevilling, var det kun, hvad han tidligere havde ønsket, og noget, som han maatte foretrække fremfor det, som var foreslaet i Lovforslaget. Det er det, som vi bestandig maa huske paa, at der er fra vor Side øvet et Tryk paa Ministeren, for at han skulde saa sine Teknikere til at forfatte et Overflag, der var mindre dyrt end det, der nu foreligger fra Flertallets Side. Jeg skal med disse Ord fremdeles anbefale, at man følger Flertallet.

Bluhme: Jeg vil kun over for den ærede Ordfører sige, at jeg synes ikke, det er heldigt, naar Tinget her konstituerer sig som teknisk Udvalg. Jeg tror ikke, det kan nytte, at vi studere de forskellige Udtalelser fra Ingeniører og andre. Det, der for os er af Bigtighed, er at saa at vide, hvad Ministeren mener og foreslaar, og naar han kommer og siger, at han kan udføre et forsvarligt Anlæg efter Forslag af sine Teknikere for 250,000 Kr., saa kan jeg ikke forstaa, at vi skulle gaa hen og sige til ham: Vær saa god; her er 465,000 Kr.! Ja jeg vil endog saa sige, at jeg kan ikke en Gang forstaa, at den højtærede Minister kan sige, at naar man kommer og tilbyder ham dem, tager han dem gerne, for naar det er hans Mening, at han kan bygge forsvarligt for de 250,000 Kr., mener jeg, at Ministeren ogsaa maa ønske at bygge for denne Sum fremfor at blive paatvunget 200,000 Kr., til at bygge dyrere for. Der er jo ikke Tvivl om, at hvis han fik 400,000 Kr. til og kom med dem til sine Teknikere, vilde de nok ogsaa kunne muntre sig med dem. Men det kan dog ikke være Meningen. Det forekommer mig, at den højtærede Minister har saa mange Krav hvillende paa sig, at han dog maa være betænkelig ved paa et enkelt Sted, hvor der oven i Købet har været anvendt meget og skal anvendes meget, at bruge saa stor en Sum mere, end der er højest nødvendigt. For de 250,000 Kr. kunne vi saa en god gennemgaaende Trafik — og det er det, vi ville have, den letteste og bedste Forbindelse med Thyland. Naar Ministeren siger, at denne Bro er forsvarlig, bør vi tro det. Fordi den tidligere Bro, der var en Træbro oppe i Luften, raadnede og ikke kunde staa og holde sig, behøver dette dog virkelig ikke at gælde denne Bro. Jeg vil tillade mig at erindre om, at rundt omkring i Landet ligge vi og bede og bede om: at saa Penge til Jærnbanebygninger og mange andre Ting, men kunne ikke saa dem og hvorfor? Fordi enkelte begunstigede Egne skulle have Hovedmassen! Den ærede Ordfører ler, men jeg fastholder, at paa mange Steder i Landet, hvor indflydelsesrige Medlemmer af Tinget i de senere Aar leve og virke, have de faaet flotte Jærnbanestationer og lignende Ting, medens andre Egne, der mangle indflydelsesrige og begavede Repræsentanter eller Medlemmer her, staa slemme tilbage. Paa saadanne Steder trænge vi haardt til at saa disse 200,000 Kr. til Hjælp. Jeg skal lige over for den højtærede Minister blandt andet bemærke, at ligesom vi her lave og søge at lave gode Forhold for den gennemgaaende